

[Alfred Jensen.]

ikke bliver forhøjet. Men vi kan ikke godkende, at man forhøjer lokalportoene, og vi ønsker at stemme for ændringsforslag nr. 1. Jeg skal ikke komme med yderligere motivering for vor afstemning, idet vor motivering falder sammen med den, der er givet fra anden side, og det må i denne omgang være tilstrækkeligt. Det forekommer også os urimeligt, at man forhøjer gebyret for postopkrævninger.

Jeg skal sluttelig nøjes med at sige, at vi, når lovforslaget kommer til afstemning ved tredje behandling, vil stemme imod det.

Oluf Pedersen: Det foreliggende lovforslag blev oprindelig motiveret, i hvert fald underhånden, med, at det var et led i en spareplan, der skulle skaffe penge til folkepensionen til de velhavende. Den havde man jo ikke penge nok til, det måtte indrømmes, så meget mere som den vil koste mange gange det beløb, det her drejer sig om; man kan ikke klare folkepensionen for de 60 mill. kr., man engang nævnte. For os, der gik imod den, er der ikke nogen forpligtelse til at gå med til det foreliggende lovforslag ud fra hensynet til pengenes anvendelse; det kan kun gælde de fire gamle partier og kommunisterne, der jo stemte for folkepensionen til de velhavende.

Vi er glade over, at der i betænkningen er givet løfte om, at man vil tage den rationalisering af postvæsenet op, som jeg gjorde mig til talsmand for ved tidligere behandlinger af postloven.

De foreliggende ændringer indeholder betydelige forbedringer, særlig med hensyn til avisportoene, hvor det er af den allerstørste værdi, at man er blevet enig om at undgå den kolossale forhøjelse for de små blade. Nu er det kun de store, dyre og tunge blade, som får en forhøjelse, som de antagelig kan bære, medens man utvivlsomt havde slået mange af de små blade ihjel, hvis man havde gennemført lovforslaget uforandret.

Jeg vil anbefale, at man undlader at

stemme for ændringsforslagene nr. 1, 2 og 3, og at man stemmer for ændringsforslag nr. 4 angående avisportoene.

Rager: Det er jo ikke stort mere end teksten, der er blevet tilbage. Det reelle indhold i lovforslaget, som det vil komme til at se ud, hvis de af udvalgets flertal foreslåede ændringer bliver vedtaget, er helt anderledes end det forslag, der oprindeligt blev fremsat. Det er, forekommer det mig, lige på grænsen, at så betydelige ændringer kan foretages i et lovforslag under en udvalgsbehandling. Jeg vil i virkeligheden betegne det som et dolkestød i ryggen på dem, der mener, at også byerhvervene og bysamfundene har krav på et vist hensyn fra folketingets side.

Se engang på udvalgets sammensætning; på nær det ærede medlem hr. Lars M. Olsen findes der ikke blandt udvalgets medlemmer en eneste repræsentant for de i Storkøbenhavn valgte folketingsmedlemmer. Hvis ministeren havde fremsat et lovforslag med lokalportoens afskaffelse som hovedpunkt, vil jeg gå ud fra, at man inden for alle grupper blandt Storkøbenhavns repræsentanter havde interesseret sig for at komme med i udvalget og deltage i diskussionen om sagen. Der sidder her i salen borgerrepræsentanter og magistratsmedlemmer; ingen af dem har været med, og man skal ikke bilde mig ind, at byrepræsentanter inden for det konservative parti og inden for socialdemokratiet, ja, selv inden for venstre ikke ville have haft interesse for i hvert fald at være med til at diskutere sagen, men de er altså lukket ude på forhånd derved, at ministeren ikke har fremsat et lovforslag, der syntes at kunne påkalde deres interesse.

Jeg har villet fremføre dette uden ligefrem at rejse tvivl om lovmedholdeligheden; jeg regner med, at når anden behandling er færdig, vil formanden udtale, at nu går lovforslaget tilbage til behandling i udvalget. Jeg kan vel ikke stille forslag om, at der nedsættes et nyt udvalg, men vil i